

РЕШЕНИЕ

№ 2101

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **943** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. И. И., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. И. срещу Решение от 25.07.2023г., постановено по НАХД № 9244 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 11-ти състав. С оспореното решение е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 5577339, издаден от СДВР, с който, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП и е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 ЗДвП.

С доводи за нарушение на материалния закон и процесуалните правила, касаторът претендира отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на потвърдения с него електронен фиш. Сочи се, че съдът не е установил всички относими факти и обстоятелства и не е обсъдил възраженията на наказаното лице. Изложени са оплаквания за начина на връчване, като се твърди, че е нарушен чл. 189, ал. 5 ЗДвП. В ЕФ липсвали данни относно сроковете за подаване на възражения пред директора на съответната структура на МВР и за обжалване на фиша пред съда. ЕФ не съдържа данни за размера на глобата с приложен % намаление, банкова сметка, начините за доброволно заплащане и останалите „ноторно известни“ реквизити за един ЕФ и утвърдената бланка. Претендира се отмяна на електронния фиш и присъждане на разноски по списък.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Депозирани са молба, в която се изразява становище по същество и се претендират разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи в съдебно заседание не се представлява. Депозирани са писмени бележки от юрк. А., в които моли съда да остави касационната жалба без уважение, претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор С., която счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна съставът на районния съд е установил, че на 16.01.2022г., в 11:33 ч. МПС - „Б. 120 Д“, ДК [рег.номер на МПС], собственост на И. И. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], като при № 28 се движело със скорост от 101 км/ч, при разрешена такава от 80 км/ч. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол С. М2 № MD1192, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност.

Въз основа на тези данни от СДВР е издаден електронен фиш, предмет на проверка в настоящото производство, с който е наложена глоба в размер на 100 лева на И. И. за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП.

Описаната фактическата обстановка решаващият състав на съда е установил въз основа на съдържащите се в приобщената по делото административнонаказателна преписка доказателствени материали, а именно: електронен фиш; разпечатки от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа проверка; удостоверение за одобрен тип; справка за датата на генериране; протокол за използване и снимка; форма на отчет; картон на водач; сертификат; разписка за връчване; справка от Столична община със схема.

За да потвърди ЕФ СРС е приел, че И. И. от обективна и субективна страна е нарушила разпоредбата на чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 от ЗДвП, за което законосъобразно и е наложено административно наказание. Отхвърлени са възраженията за допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство, а размера на глобата е определен в съответствие с материалния закон.

Така постановеното решение е правилно, като касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд за законосъобразност на административнонаказателната процедура.

По същество оплакванията в касационната жалба могат да се обобщят с нарушаване

правото на защита на И. И., поради това, че в представения и екземпляр от ЕФ не били посочени всички изискуеми реквизити съгласно законовата уредба, не било указано, че може да заплати глобата в намален размер и конкретния размер на тази глоба, както и възможността да възрази пред административнонаказващия орган и съответно да посочи друго лице, че е управлявало МПС на посочената в ЕФ дата.

Тези оплаквания, касационната инстанция намира за напълно необосновани и неоснователни.

Съгласно чл. 189, ал. 5 ЗДвП, в приложимата редакция, електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 с препоръчано писмо с обратна разписка или чрез длъжностните лица на определените от министъра на вътрешните работи служби за контрол, при осъществяване на функциите и правомощията им.

В административната преписка е приложен препис от издадения ЕФ, в който ясно са посочени както банковата сметка, така и намаления размер на глобата – 70 лв. Посочена е и датата на връчване – 15.06.2023г. Няма основание да се приеме, че на наказаното лице е било връчено нещо различно от приложеното. Очевидно е, че ЕФ е връчен при проверка и е разпечатан при извършена проверка.

Да се твърди, че не е изпълнено задължението за връчване на електронния фиш, освен че е в противоречие с действията на касатора и обжалването на ЕФ пред СРС в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2, изр. 2 ЗАНН, вр. чл. 189, ал. 8 ЗДвП. Връчването е последващо процесуално действие с уведомителен характер, от което произтича началният момент на упражняване правото на възражение, евентуално подаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, плащане на глобата или обжалване. Да се приеме, че начинът на връчване на електронния фиш, е лишил касатора от правата му по чл. 189, ал. 5, изр. второ и, ал. 6 ЗДвП, но не я лишава от правото на обжалването му по съдебен ред, което в момента упражнява, е в противоречие с формалната логика на процесуалните правила. В конкретния случай и от изписаната ръкописно дата върху електронния фиш, приложен към административната преписка, и датата на подаване на жалбата до СРС, в контекста на изтъкнатите в нея доводи за своевременност на обжалването, за съда не остава съмнение, че електронният фиш е получен лично от И. И. на 15.06.2023г. и това е станало по реда на чл. 189, ал. 5, изр. първо от ЗДвП от длъжностно лице от съответните служби за контрол.

Освен горното, срокът за обжалване на ЕФ е 14-дневен, какъвто е и срокът по чл. 189, ал. 5, изр. второ ЗДвП. Посочената разпоредба дава право на адресата на ЕФ да посочи с нарочна декларация по образец, друго лице, което е управлявало МПС, при което издадения първоначално ЕФ се анулира. Това касаторът не е сторил нито в срока по посочената разпоредба.

На следващо място, съдържанието на обжалвания електронен фиш е съобразено с изискванията на специалната норма на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП - посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност, посочена е правната квалификация, както и видът и размерът на приложимата административна санкция. В случая са спазени всички нормативно изискуеми предпоставки за санкциониране неправомерното поведение на касатора при управление на МПС с превишена скорост чрез издаване на електронен фиш.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради

което на основание чл. 182, ал. 4 ЗДвП законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. Правилно районният съд е потвърдил ЕФ.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че жалбата на И. И. срещу Решение от 25.07.2023г., постановено по НАХД № 9244 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 11-ти състав, е неоснователна. Не се констатира наличието на касационни основания, поради което съдебния акт следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на ответника искане за разноски се явява основателно, като на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН в полза на Столична дирекция на вътрешните работи следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за касационна инстанция в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.07.2023г., постановено по НАХД № 9244 по описа на Софийски районен съд за 2023г., Наказателно отделение, 11-ти състав.

ОСЪЖДА И. И. И., ЕГН: [ЕГН], да заплати по сметка на Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“ сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: